

УДК: 33:004]- 047.44

DOI: 10.31474/2415-7902-2020-1(4)-2(5)-60-68

Ю.О.Коваленко

ПРОЦЕСИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ ТА ЇХ ОЦІНКА: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Мета. Розкриття поняття «діджиталізація», як процес розбудови якісно нової системи економічних відносин, заснований на нових методах генерування, обробки, збереженні, передачі інформації та викладення авторського бачення щодо оцінки процесів інформаційної трансформації на регіональному рівні.

Методи дослідження. В статті було використано методи логічного узагальнення (для визначення передумов та особливостей розвитку цифрової трансформації в Україні та міжнародній практиці); економічного аналізу (для оцінки стану активності населення в процесах діджиталізації за регіонами); метод порівняння (для оцінювання тенденцій розвитку процесів діджиталізації за регіонами); графічні методи (для візуалізації результатів економічного аналізу та оцінки динаміки значень показників діджиталізації регіонів);

Результати. Основними результатами є оцінка процесів діджиталізації та формування рекомендації щодо підвищення ефективності управління на регіональному рівні.

Наукова новизна. З метою оцінювання процесів діджиталізації в регіонах, запропонована методика аналізу та оцінки рівня регіональної асиметрії активності населення у користуванні Інтернет-послугами з визначенням відповідних критеріїв (типів) асиметричності активності.

Практична значимість. Використання методики оцінки рівня регіональної асиметрії активності населення може допомогти органам регіонального управління та іншим зацікавленим особам отримати необхідну інформацію для прийняття управлінських рішень щодо перспектив подальшого розвитку процесів діджиталізації в регіонах.

Ключові слова: діджиталізація, інформація, оцифрування, регіон, рівень асиметрії інформаційної активності населення, типи рівня асиметрії інформаційної активності населення.

Вступ. Одним з найбільш складних і малодосліджених феноменів сучасного суспільства є активне зростання процесу цифрової трансформації або «діджиталізації» (оцифрування), обумовленого зміною суспільних взаємовідносин, форм і способів подання споживачам різного роду високотехнологічних послуг, бізнес-процесів.

У XXI ст. цифрові технології активно застосовуються практично у всіх сферах суспільного життя і є важливим чинником економічного зростання та конкурентоздатності держави та її регіонів. Особливої уваги заслуговують процеси створення ефективних систем управління, орієнтованих на ринкові умови в єдиному інформаційному просторі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Слід зазначити, що в науці досі не склалося чіткого визначення поняття діджиталізації. Дослідженням цього питання займається чимало вітчизняних науковців, такі як: О. Абакуменко, С.Веретюк, О. Грибіненко, О. Гудзь, М. Дубина, К.Єфремова, А. Коптелов, С. Король, Л. Лігоненко, А. Семенченко, С. Соловійов, М. Устенко, С. Федюнін, О.В. Халапсіс, С. Чукут та ін. Серед іноземних науковців можна виокремити праці С.Бреннена, Д.Крайса, Ж-П де Клерка, П.Леві, Т.Оноре, К.Шваба та ін.

Так, наприклад, О.В. Халапсіс визначає діджиталізацію, як процес, пов'язаний із тенденцією приведення в електронний вигляд найрізноманітніших видів використовуваної людиною інформації, умовно названий дослідником «оцифруванням буття» [1].

Л. Лігоненко вважає, що діджиталізація покликана спростити та прискорити роботу з великими базами даних, забезпечити автоматизацію усіх видів діяльності (основної та допоміжної операційної, інвестиційної, фінансових), покращення комунікації з клієнтами, постачальниками та партнерами та усіма інститутами зовнішнього

середовища, формування нових засад взаємодії в межах підприємства — між підрозділами, працівниками, менеджментом, перехід до нових організаційних форм господарювання (мережева та віртуальна економіка) [2,с.21].

В Оксфордському словнику англійської мови діджиталізація означає «дію або процес з оцифрування; перетворення аналогових даних (зображень, відео- та текстових матеріалів) у цифрову форму, також діджиталізація – це «запровадження або збільшення використання організаціями, в певній галузі, країні, тощо цифрових і комп'ютерних технологій» [3]

А. Коптелов визначає діджиталізацію як процес створення нового продукту, що спочатку існує в цифровій формі і не може бути перенесений на фізичний носій без суттєвого зниження його якості [4]

С.Веретюк та С. Пілінський дотримуються думки про те, що цифрова економіка є складовою частиною економіки, в якій домінують знання суб'єктів та нематеріальне виробництво – основний показник під час визначення інформаційного суспільства. Поняття «цифрова економіка», «економіка знань», «інформаційне суспільство», «смарт-суспільство», «смарт-міста» формують нову економічну систему, яка замінює індустріальну парадигму. Ця економічна модель надає можливість реалізації висококонкурентної продукції з високою доданою вартістю, створення робочих місць нової якості, пошук ефективних рішень соціальних, культурних та екологічних завдань[5, с. 52].

Отже, виходячи із аналізу праць різних науковців та інших наукових джерел, можна стверджувати те, що діджиталізація - це процес розбудови якісно нової системи економічних відносин, заснований на нових методах генерування, обробки, збереженні, передачі даних за допомогою комп'ютерних технологій, що об'єднуються за ознакою нематеріальності, існування та обігу виключно у цифровій формі.

Метою даного дослідження є розкриття поняття «діджиталізація», як процес розбудови якісно нової системи економічних відносин, заснований на нових методах генерування, обробки, збереженні, передачі інформації та викладення авторського бачення щодо оцінки процесів інформаційної трансформації на регіональному рівні.

Методи дослідження. В статті було використано методи логічного узагальнення (для визначення передумов та особливостей розвитку цифрової трансформації в Україні та міжнародній практиці; економічного аналізу (для оцінки стану активності населення в процесах діджиталізації за регіонами); метод порівняння (для оцінювання тенденцій розвитку процесів діджиталізації за регіонами); графічні методи (для візуалізації результатів економічного аналізу та оцінки динаміки значень показників діджиталізації регіонів);

Виклад основного матеріалу. В Україні інституційно-правове регулювання розвитку цифрової економіки розпочалося ще у 2013 році, коли було видано розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні». У червні 2015 року Україна приєдналася до Декларації першого засідання міністрів «Східного партнерства ЄС» з питань цифрової економіки. У січні 2018 року уряд схвалив Концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки, а також затвердив план заходів щодо її реалізації [6].

Аналіз національного законодавства у сфері цифровізації показав, що на сьогоднішній день воно є розвиненим і об'єднує низку Законів України, Постанов Верховної Ради України, Постанов Кабінету Міністрів України, Указів Президента України та інших нормативно-правових документів. Найбільш вагомими нормативними документами в даній сфері є: Конституція України, Кримінальний кодекс України, Цивільний кодекс України, закони України «Про інформацію», «Про захист інформації

в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про доступ до публічної інформації», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронний цифровий підпис», «Про електронні довірчі послуги» та інші.

Передумовою цифрової трансформації і нового вектора розвитку суспільства стала поява таких технічних засобів як Інтернет і мобільних пристроїв, що дозволяють членам суспільства знаходитися в постійній комунікації один з одним. Слід зазначити, що цифрова економіка в останні роки розвивається високими темпами. Так, у 2017 р. в світі налічувалося 3,9 млрд. користувачів Інтернету, у 2018 р. кількість користувачів Інтернету в світі досягло 4,0 млрд. чол., у 2019 р. – цей показник склав – 4.2 млрд.чол. Станом на вересень 2020 року кількість користувачів налічується 4,9 млрд. чол. (враховуючи те, що населення планети становить 7,8 млрд. чол.) .[7]

Найбільшій актуальності сьогодні набувають питання регіональної діджиталізації, так як саме цей рівень влади найбільш наближений до громадян, державних інституцій та бізнес - структур. Цей процес має бути спрямований не тільки на збільшення ефективності та вдосконалення якості послуг, що надаються, алей й на залучення громадян, підприємців в управлінський процес, підвищення рівня довіри до влади. Зараз ми маємо багато прикладів щодо формування електронних баз даних на місцях, надання громадянам онлайн – послуг в соціальній сфері, у сфері безпеки та суду, медицини, транспорту та ін.

Однак, цифровізація, як будь-який динамічний процес, створює певні умови, що вимагають від користувачів певних вимог щодо умінь, знань, навичок роботи з інформаційно-комунікаційними технологіями, пов'язані з пошуком, оцінкою та обробкою інформації; використання технологій для спілкування у відповідному онлайн - середовищі та нових можливостей цифрового простору для особистих та професійних потреб.

Для оцінки рівня цифровізації економіки в міжнародній практиці застосовується декілька індексів, таких наприклад, як: індекс цифрової економіки та суспільства (Digital Economy and Society Index – DESI), індекс цифровізації економіки BCG (e-Intensity), індекс світової цифрової конкурентоспроможності (IMD World Digital Competiveness Index – WDCI); індекс цифровий еволюції (Digital Evolution Index – DEI), індекс розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ICT Development Index – IDI), індекс мережевої готовності (Networked Readiness Index – NRI) та ін.

Необхідно зазначити, що національна статистика не збирає і не веде дані в розрізі держави та її регіонів, які відповідають змісту вищевказаних індексів, тому говорити про оцінку рівня розвитку цифрової економіки нині в Україні не можна.

З метою оцінювання рівня активності населення за окремими регіонами щодо користування інформаційно-комунікаційними технологіями, пропонуємо розрахунок наступних показників: питомої ваги користувачів Інтернет-послугами до загальної кількості населення, темп зміни та рівня регіональної асиметрії активності населення.

Дані для розрахунку показника питомої ваги користувачів Інтернету до загальної кількості населення були отримані на сайті Державної служби статистики України в розділі «Інформаційне суспільство»[8], де міститься інформація стосовно кількості населення, що користуються послугами Інтернету, у т.ч. з метою відправлення (отримання) електронною поштою, взаємодії з органами влади, навчання та освіти, банківського обслуговування, замовлення (отримання) товарів та послуг та ін. Результати розрахунку показників наведені в таблиці 1.

Таблиця 1 – Аналіз активності населення в користуванні Інтернет-послугами у 2018 – 2019 рр. за регіонами

Регіон	2017 рік			2018 рік			Темп зміни питомої ваги користувачів інтернету у 2018 р. до 2017 р., %
	Кількість населення – усього (тис. осіб)	Населення, яке повідомило, що за останні 12 місяців користувалися послугами Інтернету (тис. осіб)	Питома вага користувачів Інтернету до загальної кількості населення, %	Кількість населення – усього (тис. осіб)	Населення, яке повідомило, що за останні 12 місяців користувалися послугами Інтернету (тис. осіб)	Питома вага користувачів Інтернету до загальної кількості населення, %	
Вінницька	1555,7	797,0	51,23	1555,5	863,2	55,49	108,32
Волинська	1021,5	505,4	49,48	1019,3	533,8	52,37	105,85
Дніпропетровська	3216,9	2360,0	73,36	3213,8	2413,6	75,10	102,37
Донецька	2169,8	1194,2	55,04	2147,0	1222,0	56,92	103,41
Житомирська	1225,6	623,0	50,83	1216,4	540,5	44,43	87,41
Закарпатська	1237,8	773,1	62,46	1236,7	886,2	71,66	114,73
Запорізька	1755,9	1106,2	63,00	1741,0	1130,2	64,92	103,04
Івано-Франківська	1352,8	874,6	64,65	1349,9	910,1	67,42	104,28
Київська	1719,2	919,3	53,47	1737,1	978,3	56,32	105,32
Кіровоградська	955,4	511,1	53,50	946,8	564,0	59,57	111,35
Луганська	803,1	416,1	51,81	794,1	463,2	58,33	112,58
Львівська	2480,6	1395,2	56,24	2476,8	1446,9	58,42	103,86
Миколаївська	1132,2	679,2	59,99	1124,4	691,2	61,47	102,47
Одеська	2349,8	1156,5	49,22	2346,2	1667,7	71,08	144,42
Полтавська	1406,0	755,6	53,74	1394,6	831,8	59,64	110,98
Рівненська	1143,3	614,7	53,77	1141,1	678,6	59,47	110,61
Сумська	1085,0	648,4	59,76	1076,0	686,6	63,81	106,78
Тернопільська	1041,8	633,7	60,83	1035,1	546,3	52,78	86,77
Харківська	2706,0	1682,0	62,16	2700,3	1874,6	69,42	111,69
Херсонська	1049,4	522,3	49,77	1041,1	543,7	52,22	104,93
Хмельницька	1261,8	754,7	59,81	1253,2	613,3	48,94	81,82
Черкаська	1221,7	637,0	52,14	1211,3	643,4	53,12	101,87
Чернівецька	890,4	602,3	67,64	889,3	572,1	64,33	95,10
Чернігівська	1012,1	525,1	51,88	1001,2	596,9	59,62	114,91
м.Київ	2893,1	2102,3	72,67	2901,5	2216,2	76,38	105,11

Примітка. Дані наведено без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м.Севастополя та частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях.

Джерело: Складено автором за матеріалами [8].

Отже, аналіз таблиці 1 показав, що середня питома вага користувачів Інтернету до загальної кількості населення у 2017 році склала приблизно 57,5 %, у 2018 році цей показник становив – 60,5%. Найбільший відсоток користувачів Інтернету у 2017 році спостерігається у Дніпропетровській області (73, 23%) та у м. Київ (72, 67%). Найменші

показники у цьому ж році мають Волинська (49,48%), Одеська (49,22%), Херсонська (49,77%) області. Результати аналізу представлені графічно на рис. 1.

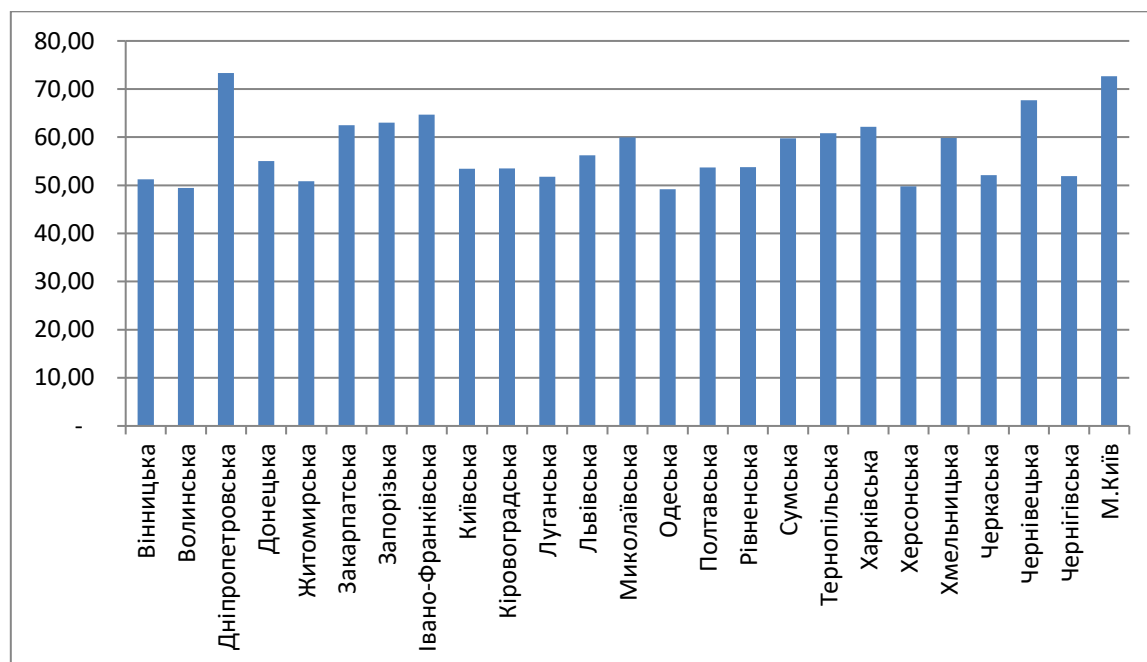

Рисунок 1. - Питома вага користувачів Інтернету до загальної кількості населення, % у 2017 році за регіонами

Найбільший відсоток користувачів Інтернету у 2018 році спостерігається у Дніпропетровській (75,10%), Закарпатській (71,66%), Одеській (71,08%) областях та м. Київ (76,38%). Найменші показники у цьому ж періоді мають Житомирська (44,43%), Хмельницька (48,94%) області. Результати аналізу представлені графічно на рис. 2.

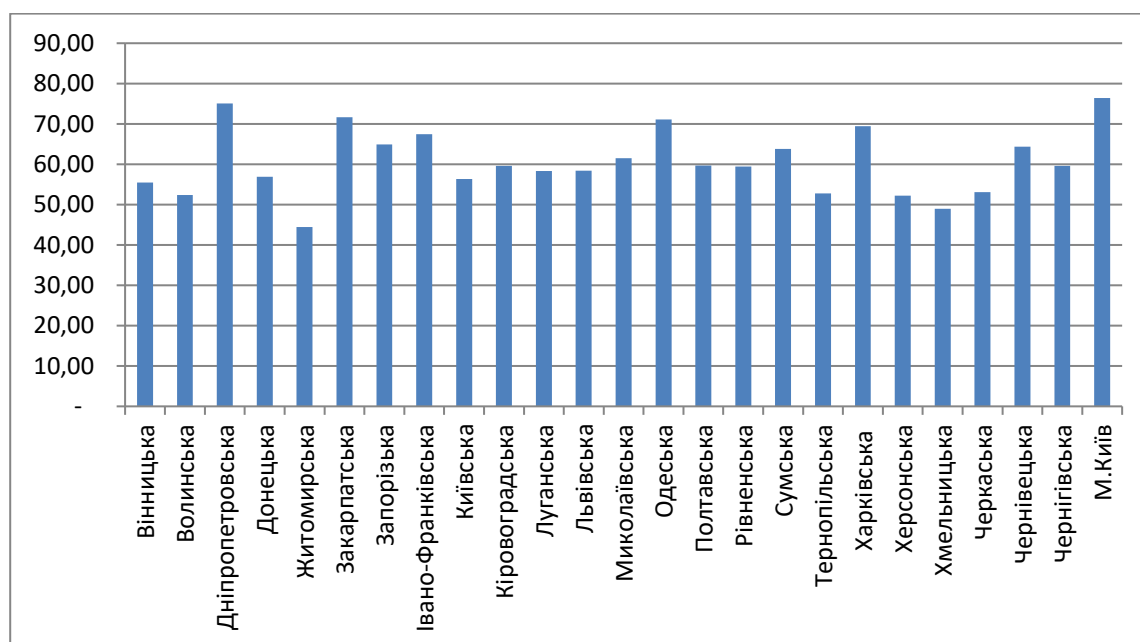

Рисунок 2. - Питома вага користувачів Інтернету до загальної кількості населення, % у 2018 році за регіонами

Темп зміни питомої ваги користувачів Інтернету у 2018 р. до 2017 р. у % показав, що у більшості регіонів цей показник збільшився. Найбільший темп приросту спостерігається в Одеській (+ 44,42%), Закарпатській (+14, 73%), Чернігівській (14,91%) областях. Зниження темпу приросту спостерігається у Житомирській (-12, 58%), Тернопільській (- 13, 23%), Хмельницькій (- 18, 18%), Чернівецькій (-4,9%) областях. Результати аналізу представлені графічно на рис. 3.

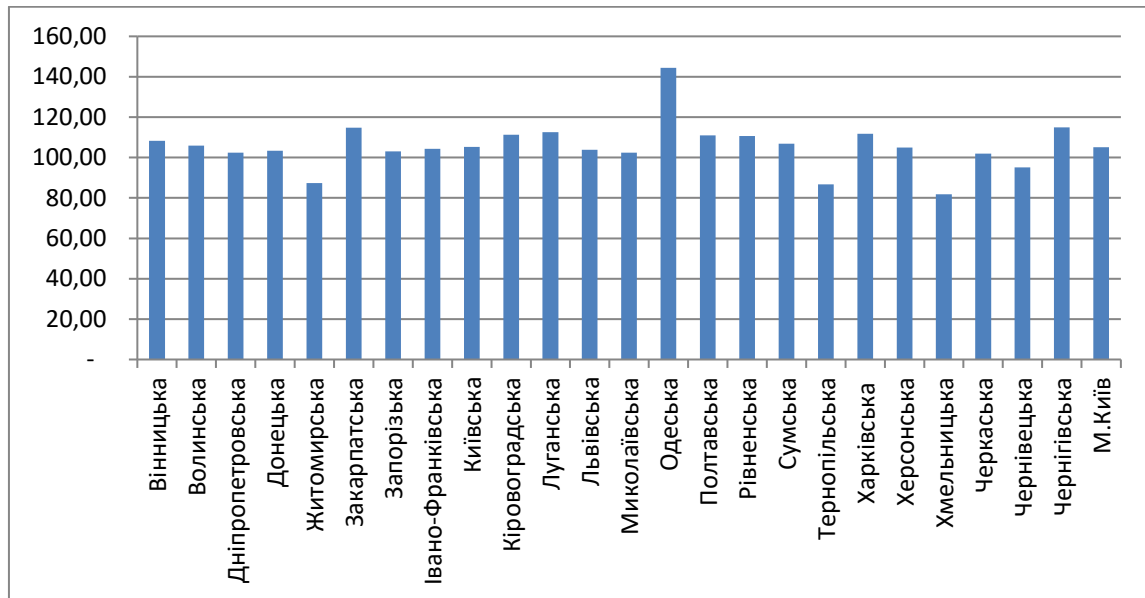

Рисунок 3 – Темп зміни питомої ваги користувачів Інтернету у 2018 році порівняно з 2017 роком

З метою оцінювання рівня регіональної асиметрії активності населення у користуванні Інтернет-послугами логічно адаптувати коефіцієнт варіації.

Коефіцієнт варіації – відносна величина, що служить для характеристики коливання (мінливості) ознаки. Коефіцієнти варіації обчислюють як відношення абсолютних характеристик варіації до характеристики центру розподілу і дає змогу порівняти різні сукупності. Чим менший цей показник, тим менше коливання в сукупності і тим більш однорідна сукупність, і навпаки. Для того щоб знайти коефіцієнт варіації, доцільно використовувати наступну формулу:

$$V_G = \frac{G}{\bar{X}} * 100\%, \quad (1)$$

де G – середнє квадратичне відхилення, \bar{X} – середнє значення у статистичній вибірці.

Коефіцієнт варіації на практиці використовується не тільки для порівняльної оцінки варіації, а й для характеристики однорідності сукупності. Якщо цей показник не перевищує 0,333, або 33,3 %, варіація ознаки вважається слабкою, а якщо більший 0,333, – сильною. [9, С. 184]. Отже, адаптований коефіцієнт регіональної асиметрії активності населення на основі коефіцієнта варіації має вигляд:

$$\text{КРАА} = \frac{G}{\bar{X}} * 100\%, \quad (2)$$

де G – середнє квадратичне відхилення питомої ваги користувачів Інтернету до загальної кількості населення у статистичній сукупності регіонів або в окремому регіоні;

\bar{X} – середнє значення показника питомої ваги користувачів Інтернету до загальної кількості населення у статистичній сукупності регіонів або в окремому регіоні.

На основі градації станів однорідності сукупності пропонуємо наступні критерії визначення регіональної асиметрії активності населення:

КРАА – < 20 % – не асиметричний тип;

КРАА – 20–40 % – тип середньої асиметричності;

КІАА – 40–60% – асиметричний тип.

Відповідно до встановлених критеріїв значення коефіцієнта регіональної асиметрії активності населення надамо характеристику визначених типів. Асиметричний тип регіональної асиметрії активності населення відповідає посиленню розбіжності, коли в окремих регіонах нарощується відносна перевагу активності користувачів Інтернет-послугами (або іншими інформаційно-комунікаційними технологіями), а в інших регіонах – простежується відставання від середнього значення показника. Тип середньої асиметричності характеризуються розвитком активності населення у користуванні Інтернет-послугами (або іншими інформаційно-комунікаційними технологіями), за якого розбіжність між регіонами зменшується, не асиметричний тип – коли співвідношення показників протягом періоду залишається незмінним. Результативне значення розрахунку коефіцієнта регіональної асиметрії активності населення представлено в табл. 2

Таблиця 2 – Коефіцієнт регіональної активності населення у користуванні Інтернет-послугами

Види ІТ-послуг	2017 рік		2018 рік	
	Результативне значення коефіцієнту, %	Тип регіональної асиметрії активності населення	Результативне значення коефіцієнту, %	Тип регіональної асиметрії активності населення
Користування послугами Інтернету (у т.ч. з метою відправлення (отримання)) електронною поштою, взаємодії з органами влади, навчання та освіти, банківського обслуговування, замовлення (отримання) товарів та послуг та ін	12,0	Не асиметричний	13,2	Не асиметричний

Висновки. Отже, розрахунок коефіцієнта регіональної асиметрії активності показав, що протягом 2017 – 2018 рр. активність населення у користуванні Інтернет-послугами не має значних розбіжностей. В основному за всіма досліджуваними регіонами просліджується приблизно однаковий рівень активності населення у користуванні Інтернет-послугами. Даний коефіцієнт може розраховуватися як для окремого регіону, якщо є для таких розрахунків необхідна інформація, так і для регіонів в цілому. Використання даної методики може допомогти органам регіонального управління та іншим зацікавленим особам отримати необхідну інформацію для прийняття управлінських рішень щодо перспектив подальшого розвитку процесів діджиталізації в регіонах.

Таким чином, діджиталізація відкриває державі та її регіонам багато нових можливостей для впровадження цифрових інновацій за всіма можливими напрямками та формами, надає можливості підвищення регіональної конкурентоспроможності, створює умови для зростання нових бізнес-моделей. Водночас процеси цифрової трансформації вимагають змінити наявні моделі управління, що в свою чергу потребує впровадження ефективного діджитал-інструментарію, відповідного інформаційного забезпечення управлінських рішень, формування нових цінностей в галузі інформаційної культури, удосконалення інформаційно-комунікаційних технологій, втілення нових стратегій та пріоритетів.

Список літератури

1. Халапсис А.В. Глобализация и метрика истории. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/03/Teteriatnyk.pdf>
2. Лігоненко Л. Зміст та механізм формування стратегії діджиталізації в бізнес-організаціях / Л. Лігоненко, А. Хріпко, А. Доманський // Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Економічні науки. Випуск № 22 (62), 2 т., 2018 р. С. 21-24.
3. Oxford Dictionary of English URL [http //https://www.malavida.com/ru/soft/oxford-dictionary-of-english/#gref](http://https://www.malavida.com/ru/soft/oxford-dictionary-of-english/#gref)
4. Коптелов А.К. Digitization (оцифровка) vs Digitalization (цифровизация). URL: <http://www.koptelov.info/digitization-digitization/>
5. Веретюк С. М., Пілінський В. В. Визначення пріоритетних напрямків розвитку цифрової економіки в Україні. Наукові записки Українського науково-дослідного інституту зв'язку. 2016. №2 (42). С. 51-58.,
6. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації». Урядовий портал: веб-сайт. 17.01.2018. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennya-koncepciyi-rozvitku-cifrovoyi-ekonomiki-ta-suspilstva-ukrayini-na-20182020-roki-ta-zatverdzhennya-planu-zahodiv-shodo-yiyi-realizaciyi>
7. World Internet Usage and Population Statistic. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://www.internetworldstats.com/stats.htm/2020>
8. Регіони України 2019: статистичний збірник за заг. ред І.Є. Вернера; Державна служба статистики України. Ч. 1. Київ, 2019. 303 с.
9. Мармоза А.Т. Теорія статистики. К.: Центр учбової літератури», 2013.- 515 с.

References

1. Halapsis AV Globalization and the metrics of history. Electronic resource. Access mode: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/03/Teteriatnyk.pdf>
2. Ligonenko L. Content and mechanism of formation of digitalization strategy in business organizations / L. Ligonenko, A. Khripko, A. Domansky // International scientific journal "Internauka". Economic sciences. Issue № 22 (62), 2 vols., 2018 pp. 21-24.
3. Oxford Dictionary of English URL [http //https://www.malavida.com/ru/soft/oxford-dictionary-of-english/#gref](http://https://www.malavida.com/ru/soft/oxford-dictionary-of-english/#gref)
4. Koptelov AK Digitization (digitization) vs Digitalization (digitization). URL: [http // www.koptelov.info / digitization-digitization /](http://www.koptelov.info/digitization-digitization/)
5. Veretyuk SM, Pilinsky VV Identification of priority areas of digital economy in Ukraine. Scientific notes of the Ukrainian Research Institute of Communications. 2016. №2 (42). Pp. 51-58.,
6. Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On approval of the Concept of development of the digital economy and society of Ukraine for 2018-2020 and approval of the action plan for its implementation." Government portal: website. 01/17/2018 URL: <https://www.kmu.gov.ua/en/npas/pro-shvalennya-koncepciyi-rozvitku-cifrovoyi-ekonomiki-ta-suspilstva-ukrayini-na-20182020-roki-ta-zatverdzhennya-planu-zahodiv-shodo-yiyi-realizaciyi>

7. World Internet Usage and Population Statistic Electronic resource. Access mode: <https://www.internetworldstats.com/stats.htm/2020>
8. Regions of Ukraine 2019: statistical collection for general. ed I.Ye. Werner; State Statistics Service of Ukraine. Part 1. Kyiv, 2019. 303 p.
9. Marmoza AT Theory of statistics. K.: Center for Educational Literature ", 2013.- 515 p.

Надійшла до редакції 23.09.2020

Yu. Kovalenko

PROCESSES OF DIGITALIZATION OF THE ECONOMY AND THEIR EVALUATION: REGIONAL ASPECT

Purpose. To disclose the concept of "digitalization" as a process of building a qualitatively new system of economic relations, based on new methods of generating, processing, storing, and transmitting information. To present the author's vision as for assessing the processes of information transformation at the regional level.

Methodology. The research has used the method of logical generalization (to determine the prerequisites and features of digital transformation in Ukraine and international practice), the method of economic analysis (to assess the state of activity of the population in digitalization by region), the method of comparison (to assess the trends in digitization by regions); the graphical methods (for visualization of results of the economic analysis and the estimation of dynamics of values of indicators of digitalization of regions);

Research results. The main results of the work are: the assessment of digitalization processes and the formed recommendations for improving the efficiency of management at the regional level.

Scientific novelty. In order to assess the level of regional asymmetry of population activity, the method of digitalization assessment has been proposed based on the calculation of the share of the Internet users to the total population, the rate of change and the level of regional asymmetry of population activity.

Practical significance. The use of the methods of assessing the level of regional asymmetry of population activity can help regional authorities and other stakeholders to obtain the necessary information to make management decisions on the prospects for further development of digitalization processes in the regions.

Keywords: digitalization, information, digitization, region, level of asymmetry of information activity of the population, types of level of asymmetry of information activity of the population.

Відомості про автора

Коваленко Юлія Олександрівна, доктор економічних наук, доцент, професор кафедри управління і фінансово-економічної безпеки, ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»; yuliia.kovalenko@donntu.edu.ua

Kovalenko Yulia, Doctor of Economics, Associate Professor, Professor of the Department of Management and Financial and Economic Security, SHEE Donetsk National Technical University; yuliia.kovalenko@donntu.edu.ua